

**Heinricus Rudolphus Redeker/ I.U.D. ... Ad eundum exequias quas Viro ... Dn.
Jacobo Krafftten/ Ecclesiae Iesendorphensi emerito, Vidua eius moestissima,
Hodie ... paratas cupit Omnes literatos & literatorum fautores, officiose invitat**

Rostochii: Kilius, [1666]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771908369>

Druck Freier Zugang

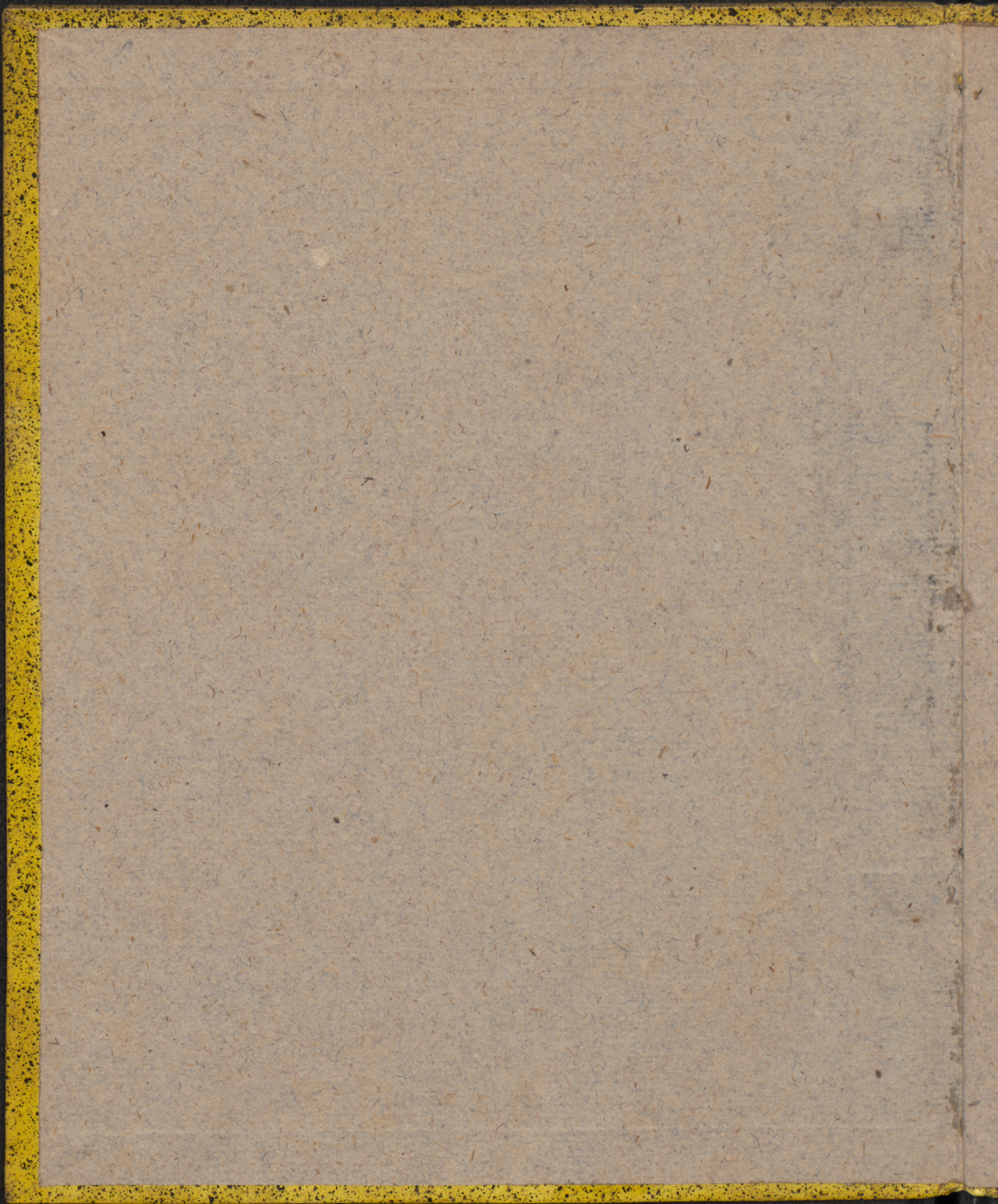

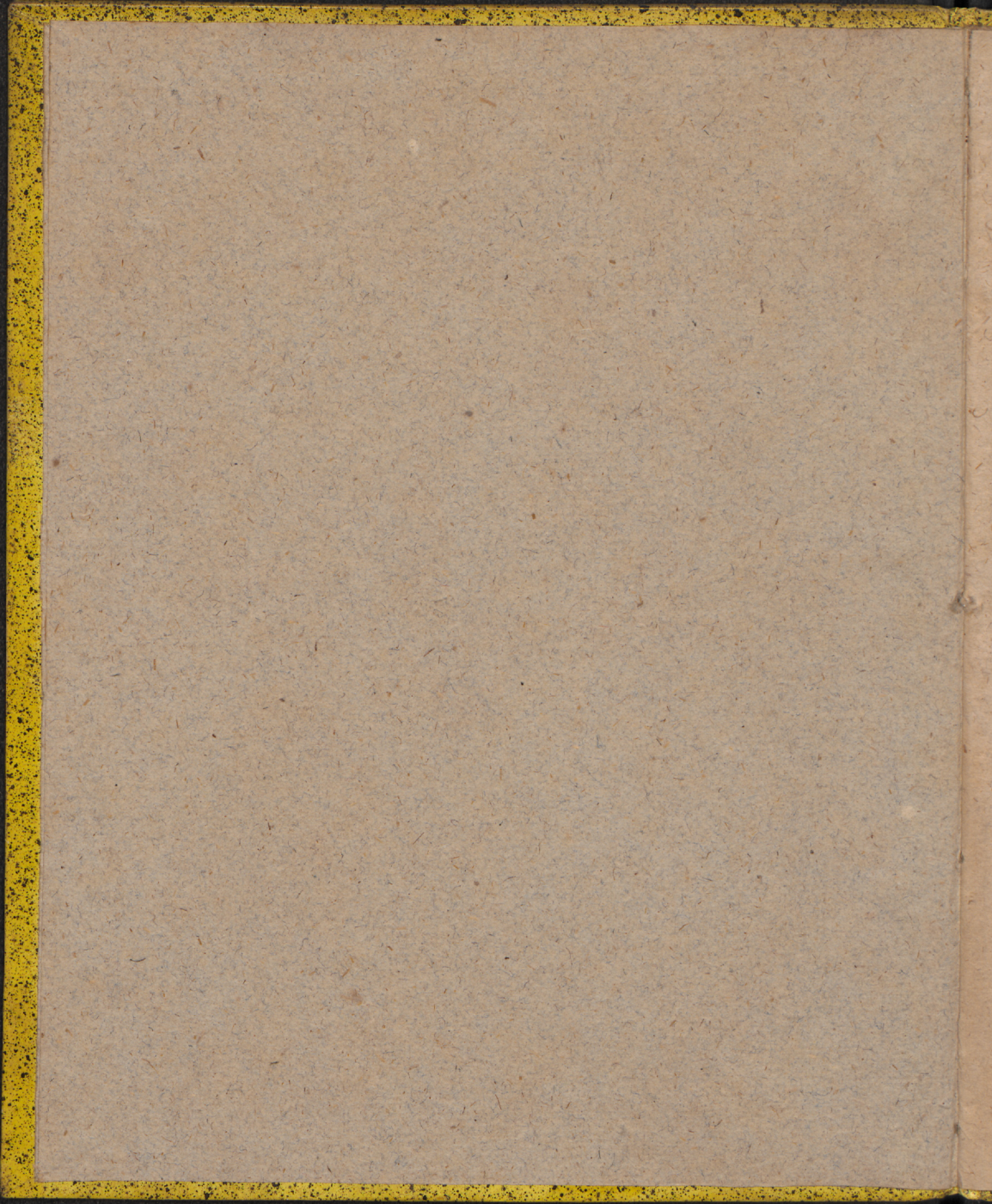
Redeker, H. R.

in

J. Kraft.

Rostock, 1666.

HEINRICUS RU-
DOLPHUS *Redeker* / I. U. D. P. P.

Univerf. Rost. RECTOR, Serenifs. Du-
cis *Mechlenb.* Confili. & Confistorii Ducalis
Affeffor

*Ad eundum exequias
quas
Reverendo & Clarissimo*

DN. JACOBO

Kraffen

Ecclesiastæ Jesendorphensi emerito,

Vidua ejus mœstissima,

*Hodie hora prima, in aede D. Petro sacra—
paratas cupit*

Omnes literatos & literatorum
fautores, officiose invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

13

HEINRICUS R.U.

DOCTOR S. THEOLOG. V. U. P. R.

UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS

SECRETARIUS

AD

RECTORI

ACADEMIAE

ROSTOCKENSIS

IN

RECTORII

ACADEMIAE

ROSTOCKENSIS

SECRETARIUS

AD

RECTORI

ACADEMIAE

ROSTOCKENSIS

SECRETARIUS

AD

Salutem!

Inter omnia terribilia, quæ
 genus humanum affligunt, ju-
 stumq; hominibus metum incu-
 tiunt, *Mors*, Philosopho teste, est
 terribilissima: Illamq; sententi-
 am non tantum gentiles com-
 muni suffragio adprobant, ve-
 rum etiam Christianorum pluri-
 mi, quo nescio vitæ præsentis,
 quæ tamen continuis calamitatibus obnoxia est, amore,
 amplectuntur: adeoq; , quando separationem animæ &
 corporis imminere perferunt, omnibus modis curis-
 que conservationem sui intendunt. Gentiles, cur mor-
 tem terribilem dicant, vix mirum esse potest: *tum*, quia
 dissolutionem vinculi, qua anima ex corpore, ceu habi-
 taculo suo, discedit, perpetuam credunt, neq; , ex simpli-
 ci humanæ rationis dictamine, ullam combinationem,
 separatarum partium sibi pollicentur futuram; *tum*, quia
 fide carent, & sine ulla resurrectionis spe, ex hac vita dis-
 cedunt,

*Omnes una manet nox,
 Et calcanda semel via letib;*

Caterum

Cæterum excusandi sunt, qui in tenebris quasi viventes, mortem vehementer metuunt, & mortuos suos, ceu nunquam revisuros, acerbius lugent ac deplorant. Christianos autem, immodice mortem timere, vel mortuos amicos nimio luctu prosequi, haud decet, ne videantur desperare mortuorum resurrectionem, quam, post revelatum Dei verbum, in dubium vocare, nefas est. Inde Apostolus Theſſalonicenſes conſolabatur hunc in modum: *Nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus, ut non contriſtemini, ſicut & cæteri qui ſpem non habent. Si enim credimus quod JESUS mortuus eſt, & reſurrexit: Ita & DEUS eos, qui dormierunt per JESUM, adducet cum eo.* Ubi videmus ante mortem Chriſti, mortem hominum fuiſſe terribilem, Chriſtus autem ſua morte noſtram mortem edulcavit, ut, mutato acerbo mortis nomine, ſomnus potius vocari debeat. Adeoque uti dormiens ſpem habet expergendi iterum, ita juſtus moritur cum fiducia reſurrectionis, quoniam corruptibile hocce corpus induere debet incorruptionem, & mortalitas hæc immortalitatem. Quemadmodum itaque mors Impiorum horribilis eſt, & ex dulcedine hujus ſæculi, quæ tamen mera duntaxat vanitas eſt, & miſeriis maximis undique ſtipata, in æternos præcipitat cruciatus; Ita mors piorum introitum parat ad vitam æternam, magisque morientibus portam gloriæ & beatitudinis, nunquam interrumpendæ, pandit, quam ut vel minimo morientes priver bono: quieſcunt enim à miſeræ hujus vitæ ærumnis & laboribus, qui ex fugaci vitæ ergaſtulo ſunt erepti. Mors malorum deploranda eſt, quia peſſima eſt; non autem mors bonorum, quia pretioſa eſt, beatique mortui qui in Domino moriuntur. Nulla proinde cauſa
ſubeſt

Cæterum

subest, cur metuamus mortem, vel iusto largius deploremus mortuos; quin potius illa expetenda, cum sit omnium malorum finis, & bonorum principium; his autem gratulandum, quia non sunt mortui, sed soporati, apparituri cum Christo in gloria. Inde, melius esse ire ad domum luctus quam ad domum convivii, Ecclesiasticus svadet. Ad domum luctus ire, *Vir Reverendus & Clarissimus Dominus JACOBUS Krafft / Pastor Jesendorpbensis emeritus*, p.m. qui vitam hanc calamitatibus variis onustam, per placidam mortem, cum vita aeterna feliciter commutavit, ansam in praesentiarum suppeditat, mereturque viri integritas ac morum innocentia honorificum vitae suae testimonium, honorificamque sepulturam. Natus autem est pie defunctus Anno salutis 1599. adeoq; 67. annos inter varios & molestos hujus mundi strepitus transegit. Patrem habuit Virum Praclarum JACOBUM Krafft/in Pansfeld & Falckenstein Ludimoderatorem. Matrem autem foeminam honestis moribus praeditam JULIAM Berners / ex amplissima familia der Berner originem ducentem. Avus Paternus ipsi fuit PETRUS Krafft / qui Imperatori Romanorum, contra hostem Christiani nominis, in Ungaria strenue militavit. Cujus etiam nomen eo magis inclaruit, cum tres habuerit fratres, qui, propter insignem eruditionem, in Ducatu Wuerttembergico formulae concordiae subscripserunt: Quartus autem fratrum JOHANNES CRATO alias Krafftheim dictus, trium Imperatorum gloriosissimae memoriae, Ferdinandi, Maximiliani & Rudolphi fuit Consiliarius gravissimus, & Medicus experientissimus, quam egregiae dignitatis spartam, ita exornavit, ut per eum, antiqua Crafftorum familia,) o (quae

quæ ultra ducentos annos Uratislaviæ floruit, revivixit; Aviam paternam laudat **MARGARETAM Rauchs** Matronam laudis encomio dignam. Avum Maternum **BARTHOLD Berner** commendant amplissima quæ possedit prædia; Aviam autem Maternam habuit **CATHARINAM Peinroths** ex Katzeroda, civitate Anhaltina, ortam, faminam genere & virtute conspicuam. Abs his parentibus, boni nominis, progenitus Vir optimus, tertio à nativitate die, per lavacrum regenerationis in Ecclesiam Christi relatus est. Primam autem infantiam, primosque pubertatis annos, sub sollicita Patris informatione, non sine magno suo commodo, transegit, postea, consilio providi parentis, in Scholam Ascherslebiensem ablegatus, & per integrum septennium nutritus est. Ex qua, ut solida humanioris literaturæ fundamenta poneret, in Gymnasium Hallense contulit, in quo, ad quatuor pene annos, non sine magno fructu substitit, idemque temporis spatium, ne jejunos ad Scholas Regias se conferret, Magdeburgi literis insumsit. Adeoque ætate simul & studiis maturus Anno 1625. in hanc nostram venit Academiam, in quâ, cum Theologiæ Studio se mancipasset, Viros Pl. Reverendos & Celeberrimos DN. **PAULUM** & DN. **JOHANNEM TARNOVIOS** consanguineos; & DN. **JOHANNEM QUISTORPIUM**, Professores Theologos Excellentissimos, summa cum vigilantia audit. Cum autem probi ejus mores & eruditio singularis Generoso Nobili de **SPERLING** in **Rubaw** innotesceret, ab ipso liberorum nobilium educationi & informationi admotus est, illamque spartam tanta cum diligentia sustinuit, ut ex illa Anno 1639. divinâ providentia juvante
ad Pa-

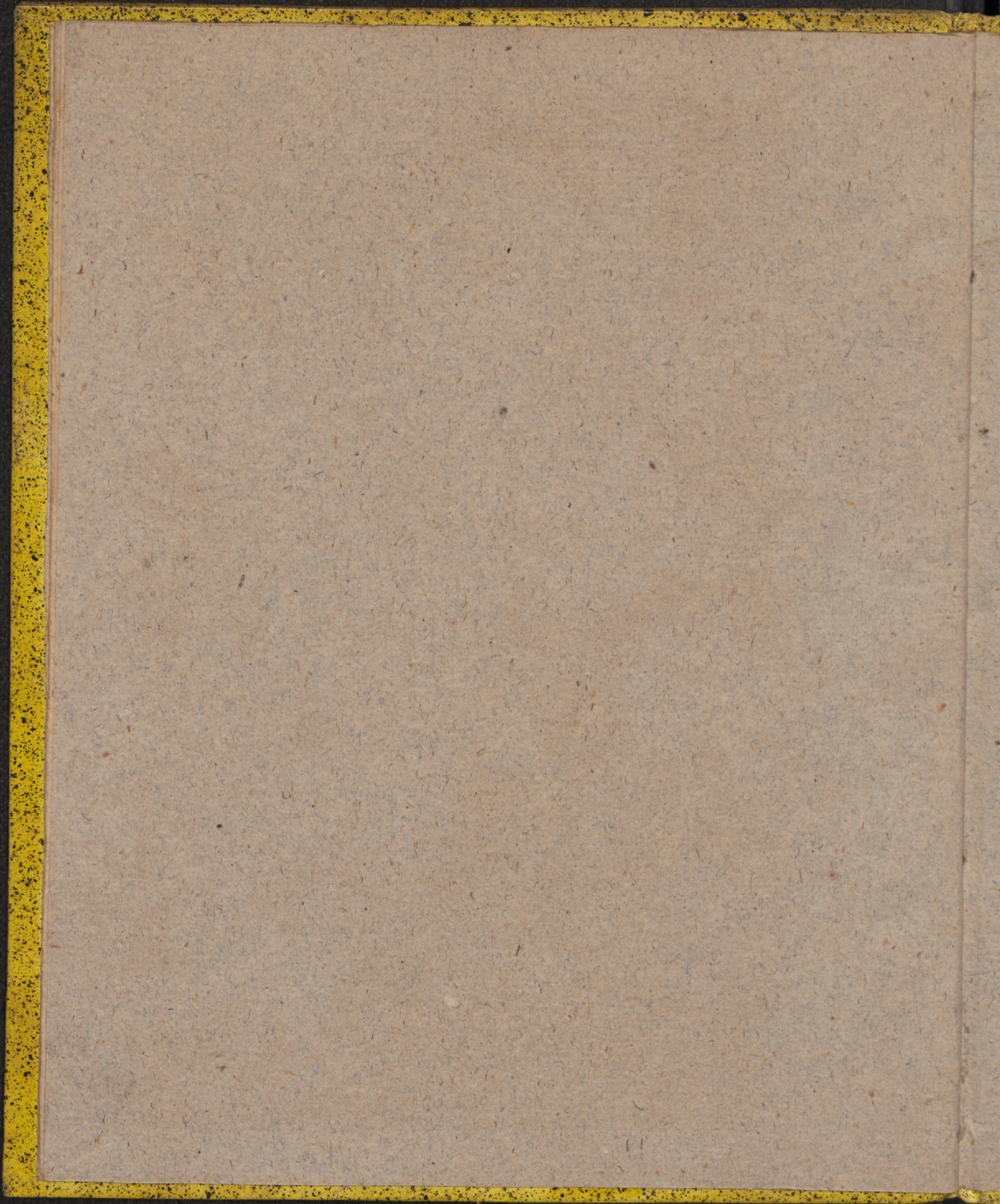
ad Pastoratum Jesendorphensem sit vocatus. Illique officio tantam curam & fidem impendit, ut nullus non eum fidissimum Christi Ministrum veneretur. Solus autem familiae suae praesse haud potis fuit, proinde matrimonii ineundi consilium coepit, & fuis ad DEUM devotis precibus, Virginem lectissimam MARGARETAM, *Viri Reverendi & Amplissimi* DN. M. ANDREAE DUNCKERI Pastoris Petrini fidelis. relictam filiam, sibi conjugali vinculo sociavit; Quod ipsum matrimonium non quidem prole beatum fuit, ceterum concordia & benedictione sic satis felix. Cum autem ingravescente aetate, propter duros, quos in Juventute & virili aetate sustinuerat, labores, virium suarum & praecipue memoriae imbecillitatem nimium sentiret, nec rei familiari amplius praesse posset; praevio Theologorum quorundam consilio, & impetrata a DN. Superintendente, *Viro Plurimum Rev. & Excellentissimo* DN. JOHANNE FRIDERICO KONINGIO, *SS. Th. D. & Prof. incomparabili, amico & collegae nostro, dum viveret, venerando*, ne in sacra ecclesiastica committeret, facultate, Anno 1658. concione valedictoria, 25. post S. Trinit. Dominica, habita, resignavit, seque Rostochium contulit, & Jus civium Academicorum haud difficulter iterum obtinuit, talemque se praebuit, ut innocentia vitae, & integritate morum omnium favores facile impetraret. Quoniam autem Conjugem suam jam ante laudatam Anno 1663. morte placida dissociatam, amisit, non potuit sibi suaeque familiae aliter, nisi ad secunda iret vota, consulere; quapropter Anno 1664. Deo sic disponente, virginem boni nominis & famae ANNAM, Viri JOHANNIS LAGES, Civis Rostochiensis spectati, filiam, uxorem duxit, quacum ad breve

breve quidem tempus, pacatam tamen & quietam vitam egit. Morbum mortemque ejus quod attinet, in mense Martio primum decumbere cœpit, morbiq; vis, non attentis remediis, quæ *Vir Excellentissimus & Experientissimus* DN. JOHANNES BACMEISTERUS *Med. D. & P.P. compater & collega noster conjunctissimus* provide adhibuit, ita excrevit, ut in Jcterum incurabilem desineret. Quando itaq; P. D. terminum vitæ instare suspicatus est, præprimis sollicitus fuit, uti, per Sacram Synaxin, Deo conciliaretur, proinde Confessionarium suum *Virum Pl. Rev. & Clarissimum* DN. M. JOHANNEM Rånkleri Pastorem Petrinum *vigilantissimum & Superintendentem Rostochiensem fidelissimum* acciri jussit, à quo, prævia vera pœnitentia, & absolutione, in vera fide, & summa cum devotione per Sanctissimū Corpus & sanguinem Christi, ad æternam salutem confirmatus, septimo die Maij, inter continuas preces & suspiria, placide obdormivit, animamque salvatori suo reddidit. Cum itaque, suffragante S. S. melius sit ire ad domum luctus, quam convivii aut lætitiæ, & pie defunctus, qui nulli unquam simile honoris officium denegavit, ultimum humanitatis affectum jure mereatur;

Ego Omnes Academiae civēs, omnesque literatos & literarum fautores, ut Viri Optimi exequias honoranda præsentia exornare velint, officiose invito, rogoq;.

Dabam Rost. sub sigillo Rectoratus
II. Maij Anno 1666.

subest, cur metuamus mortem, vel iusto
remus mortuos; quin potius illa expetent
nium malorum finis, & bonorum princip
tem gratulandum, quia non sunt mortui
apparituri cum Christo in gloria. Inde, m
ad domum luctus quam ad domum convivi
cus svadet. Ad domum luctus ire, *Vir*
Clarissimus Dominus JACOBUS Krafft / P
pbenfis emeritus, p.m. qui vitam hanc calami
onustam, per placidam mortem, cum vita
ter commutavit, ansam in praesentiarum su
returque viri integritas ac morum innocen
cum vitae suae testimonium, honorificamqu
Natus autem est pie defunctus Anno salutis
67. annos inter varios & molestos hujus m
transegit. Patrem habuit Virum Praecla
BUM *Krafft* / in *Pamsfeld & Falckenstein*
torem. Matrem autem foeminam hono
praditam *JULIAM Berners* / ex amp
der *Berner* originem ducentem. Avus
fuit *PETRUS Krafft* / qui Imperatoris
contra hostem Christiani nominis, in Un
militavit. Cujus etiam nomen eo magis
tres habuerit fratres, qui, propter insig
nem, in Ducatu Wurtembergico formu
subscripserunt: Quartus autem frater
NES *CRATO* alias *Krafftheim* dictu
ratorum gloriosissimae memoriae, Ferdin
liani & Rudolphi fuit Consiliarius graviss
cus experientissimus, quam egregiae digni
ita exornavit, ut per eum, antiqua Cra

)6(

